

[Elisabeth Arnold]

igennem vores regeringssamarbejde har været med til at sammensætte det udvalg og det kommissorium, som nu bliver sat i gang, kan man sige, at SF's forslag nærmest bliver kvalt i succes. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt for SF, men de skal ikke have utak for, at de har fremsat dette forslag igen, for det er jo vigtige og meget grundlæggende problemer, der skal diskuteres her.

Nogle af de tidligere ordførere – jeg tror fra både Det Konservative Folkeparti og fra Venstre – mente, at der i dette forslag lå en kritik af dommerstanden. Det tror jeg ikke er meningen, det har i hvert fald ikke været meningen med min medvirken til nedsættelse af udvalget som medlem af et regeringsparti. Men faktum er – hvis man ser på uddannelsesbaggrunden og rekrutteringsgrundlaget for dommerstanden – at karriereforløbet er meget ensartet, og at rekrutteringen derfor bliver meget snæver. Og det kunne måske godt få én til at sige: Jamen skal vi ikke prøve at udbrede rekrutteringsgrundlaget, skal vi ikke prøve at lade det være mere almindeligt, at folk har et andet karriereforløb, inden de bliver udnævnt til dommere. Og det er så det, der er sat i gang her. Det er ikke nogen direkte kritik af dommerstanden, og det tror jeg heller ikke det er fra SF's side, det kan jeg ikke forestille mig.

Men der er også et andet spørgsmål, som jeg synes man skal stille sig selv, og det er i forbindelse med udnævnelsen af dommere. Jeg vil ikke udtale kritik af den måde, det foregår på og har foregået på før, men blot stille det helt fredsommelige spørgsmål: Er det fuldstændig ubetænkeligt, at embedsmænd som en del af deres karriere skal være ansat i Justitsministeriet og være afhængige af en justitsminister for at kunne komme videre i deres karriere? Jeg mener, at det er et grundlæggende spørgsmål, som handler om loyalitet over for sin arbejdsgiver og loyalitet over for en politisk ledelse, hvilket måske kan give ubehagelige virkninger i nogle situationer. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at man går uhildet til dette arbejde og siger, da det er så vigtige ting, at vi skal diskutere det.

Om SF's forslag vil jeg sige, at det jo er tilstræbt, at kommissionens sammensætning skal være bred, og det kan jeg da kun bifalde. Man mangler selvfølgelig de internationale eksperter, som regeringens udvalg har medtaget. Men

der er én ting, jeg godt vil nævne, og det er, at SF foreslår, at der skal være folketingsmedlemmer med i kommissionen. Det synes jeg er en dårlig idé. Jeg synes, at det bør være meningen, at denne kommission eller dette råd eller dette udvalg skal være et, der rådgiver regeringen om, hvordan den fremtidige indretning af justitsvæsenet skal være. Derfor bør der faktisk ikke sidde politikere i dette udvalg eller i denne kommission.

Det er en enkelt bemærkning til SF's forslag. I øvrigt må jeg udtrykke min sympati for lovforslaget, men sige, at det jo nok ikke bliver aktuelt, da vi i forvejen er i gang med et andet arbejde.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Bare en enkelt bemærkning til fru Elisabeth Arnold og sådan set også enkelte andre ordførere, der har været lidt inde på spørgsmålet om, hvem der bliver dommere, om de kommer fra en lidt snæver kreds. Men der er vel i og for sig en forholdsvis naturlig forklaring på, at dommere meget ofte har en baggrund som dommerfuldmægtige eller fra at have været i f.eks. Justitsministeriet. Det hænger vel sammen med, at mennesker, der har lyst til at blive dommere, netop søger en uddannelse eller en karriere, som med ganske stor sandsynlighed kan føre frem til, at de når det, der er målet med deres livsgerning, altså f.eks. at blive dommere.

De mennesker, der derimod har lyst til en advokatgerning eller til en karriere som underviser eller forsker, går så advokatvejen, eller de går universitetsvejen. Og jeg mener, det er vigtigt at holde sig for øje, at der vel er ganske stor forskel på de to vidt forskellige brancher, selv om man har den samme grunduddannelse. Er man en dygtig professor eller en dygtig advokat og befinder sig godt ved det, hvorfor skulle man så ønske at skifte boldgade, hvorfor skulle man lægge billet ind på at blive dommer og vice versa? Så mon ikke det også er en væsentlig forklaring på, at det er, som det er.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg var da glad for hr. Helge Adam Møllers korte bemærkning, fordi den var en forklaring